

Előfizetési árak.
 Hónaponta 8 kor., félévre 4 kor.,
 negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
 Iraszkodások megvárakoztatás nélkül.
 A lap megjelöltek minden osztálytörténet.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 Hova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.
 Adóhivatal: István-utca 9.
 Hova a lap anyagi részét illető közlemények az előfizetési pénzek küldendők.
 Adóhivataladonos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVŐ KÖZÖNSEGÉNEK HETILAPJA.

A vármegye ünnepe.

Ujpest, január hó 8-án.

Ünnepre készül a vármegye!

Ünnepelni fogja szeretve tisztelt alispánját: *Beniczky Lajos*, a ki immár egy negyed századot töltött el a közszolgálatban.

Aki Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegyének a történetét ismeri, az igen jól tudja, hogy e történetnek számos fényes lapja van s hogy e lapokon megszámlálhatatlan tények tanuskodnak a megye vezetőinek, a megye közönségének hazafiságáról, áldozatkészségéről, szabadságszeretetről, az alkotmányhoz való ragaszkodásáról és koronás királyra iránti tántoríthatatlan hűségéről, de ritkán emlékeznek meg e történeti lapok a vármegyének olyan ünnepélyeiről, melyek egyes személyekkel állanak összefüggésben, melyek egyes egyének tiszteletére rendezettek.

Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye közönsége ugyanis csak a valódi, csak a nagy érdemek előtt szokta meghajtani tiszteletének zászlaját, csak azokat szokta kitüntetni rokonszenvével és szeretetével megajándékozni, kik a szívéhez nőttek, kik a szívnek dobbanását megértik, kik a vármegye szívével együtt éreznek, kik egész életüket önzetlenül a haza és vármegye javára szentelik.

Ez utóbbiak közé, a vármegye legjelesebbjei közé tartozik *Beniczky Lajos*

alispán is s ezért fogja az a lap, amelyre a *f. é. január hó 12-iki ünnepély* leszén följegyezve, a vármegye történetében ama ritka, de annál fényesebb lapok számát szaporítani, a melyeken a vármegye ünnepei vannak az utókor számára megörökítve.

Beniczky Lajos, Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye alispánja.

A vármegye ezen ünnepén szívvel-lellekkel részt vesz a megye minden városa, minden községe és minden puszta, mert *Beniczky Lajos* alispán huszonöt éves működése mindegyiknek az

még a ezilindere belése mögöl is „felülfizetéseket” rázott ki a szép asszonyok édes mosolyára, de — ilyen nagyszámú közönséget, mint január 3-án a Közművelődési kör helyiségeiben, még soha sem láttam együtt, egy rakáson.

Nos igen, egy rakáson!
 A „szinültig” „esordultig” „szüfólásig” megtelt, nem felel meg a valóságnak.

Férfi, asszony, fiatal ember és leány, akár csak a fiemei heringek a trieszti hordóban, úgy szorongtak egymás hátán s préselték ki egymásból az izzadság illatos olaját.

Még országgyűlési képviselőnk *Wolfner Tivadar* is kénytelen volt az egyik zongora derekának a hajlásába lapulni, csak úgy jutott számára hely a teremben.

Hasztalan szólították föl a rendező-hölgyek apródjai az urakat, „hogy keljenek föl és adjanak helyet a hölgyeknek”.

Hasztalan kívánták, „hogy a hölgyek bevonulása szempontjából, sziveskedjenek az urak kivonulni!”

Arról a pontról és helyről, amelyet valaki 7 és 8 óra között elfoglalt, nem volt képes 12 óráig, vagyis a hangverseny végéig mozdulni.

A „melyen tisztelt hátrább állók” mögött újabb és újabb sorfalak állottak, s kilencz óra körül olyan esontolvasztó hőség uralkodott az összes termekben, hogy a podagra, esúz, rheuma és köszvény eszeveszetteen me-

előnyére, haladására és fejlődésére szolgált.

A vármegye ezen ünnepén, a megye minden lakosa őszinte lelkesedéssel kiált „Éljen-“t az ünnepelt alispán felé, mert *Beniczky Lajos* negyedszázados működése alatt senki előtt sem zárta el szívét, s mindenkinek hasznára vált az eszével, a jóakarátával s az igazság szeretetével.

A vármegye ezen ünnepén, nemcsak a közönségnek, hanem az egész megyének tisztviselői, az ünnepelők seregéhez csatlakoznak s áldást kívánnak a megye e vezérférfiának az életére, mert *Beniczky Lajos* alispán huszonöt évre terjedő szolgálati ideje alatt nemcsak példányképpül szolgált nekik a buzgó munkában, a közjóért való fáradozásában, a kötelesség teljesítésben, hanem szerető hivataltársuk s atyailag gondokodó főnökük volt mindenkori.

A vármegye ezen szép ünnepéhez, kettős örömmel, páratlan lelkesedéssel csatlakozik Ujpest községe, Ujpest közönsége s minden társadalmi osztálya: mert *Beniczky Lajos* alispán jóakarátát, igazságosságát, lelkének és szívének nemességét a mi községünk, s mi ujpestiek élveztük az elmúlt negyedszázad alatt a

legközvetlenebbül s legtöbbször.

Ujpest örömeinek és lelkesedésének csak szerény kifejezése az a csekély ajándék, melylyel a vármegye ünnepén együttesen és külön elébe járulunk, sok-

nekült ki azon tagokból, amelyeket eddig egész kényelmesen kinezott.

Nyelcsész emberi lény összegyűjtése olyan helyiségekben, amelyek négyszáz ember befogadására is alig elégségesek: a balvégzetnek valóságos kihívása.

Hogy a csupa hölgyekből álló rendezőség, nem gondolt az eladott belépti jegyek száma és a helyiség befogadó képessége közötti aránytalanságra: azon több oknál fogva egy esepet sem esodálkozunk, de igenis esodálkozunk rendőrségünk fölött, amely ezt a túltömöttséget meg nem akadályozta s eltűrte.

Csakis a 3-mas számnak köszönhető, hogy senki sem ajult el, hogy senki sem sikojtotta el magát, hogy pánik nem keletkezett, mert ha keletkezik, akkor isten a megmondhatója, hogy mi történt volna, hogy hányat tapostak s tiportak volna el az ijedt menekülők.

S vajjon ki lett volna akkor felelős a nagy szerenestlenségért?

A rendező hölgyek vagy a rendőrség?
 Szerintünk mind a kettő, de *első sorban a rendőrség!*

Reméljük, hogy jövőben, a családapák és anyák, nemkülönben a mindkét nembeli ifjúság életbiztonságát, nem fogja rendőrségünk a kedvező véletlenre, a szerenese számokra bízni s a rendező bizottságoknak csak

TARCZA.

A hálás tanítványok hangversenye.

Mesélhetnek nekem ezután akár az ókori, akár a legújabb kori kabbalisták amit akarnak és amennyit akarnak.

Egyetlen egy szavuknak sem adok hitelt.

Szegre akasztthatják a tudományukat, akár az Ujpesti „Ellenzéki Ujság” a politikáját.

A 3-mas szám a legszerencsésebb szám az összes számok között.

Az 1903-ik év január havának 3-ik napja arany betűkkel lesz az ujpesti hangversenyek történetében megörökítve.

Az Akadémia legnagyobb szótárában sines olyan szó, amelylyel ennek a hangversenynek a sikerét kellően ki lehetne fejezni.

Huszonhét év óta jelen voltam Ujpest minden valamire való hangversenyén, bálján, színelőadásán, tánc- és nyári multságain, sőt mi több, magam is rendeztem néhány sikerült vigalmat abban a régi jó időben, mikor még a forintokat is könnyebben adták ki, mint ma a filléreket, s Dr. Hédervári Soma urambátyám fiatalos hévvel

Árverési hirdetmény kivonat.

Az ujjpesti kir. járásbíróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a gróf **Károlyi Sándor** budapesti lakos végrehajtónak **Vas István** és általa mint t. és t. gyám által képviselt kisk. **Vas Erzsébet** ujjpesti lakosok végrehajtást szenvedett elleni 131 K. 41 fill. tőke s jár. ir. végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. törvényszék (az ujjpesti kir. járásbíróság) területén levő Ujjpesten fekvő az ujjpesti 909 sz. betétben iri A 1 sorsz. 1472 hrsz. alatt felvett és felelőrszben **Vas István**, felelőrszben kisk. **Vas Erzsébet** nevében álló ingatlanra 2100 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban azzal, hogy az árverés az ezennel esatlakozottaknak kimondott **Bpesti általános hitelszövetkezet** javára 200 K. tőke és jár. **Schreiber Gyula** javára 67 K. 90 fill. tőke és jár., **Nasser testvérek** ezég javára 52 K. tőke és jár., a **Budapesti Lípótvárosi takarékpénzsár részvénytársaság** javára 1647 K. 50 fill. és jár. erejéig is megtartatik az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1903. január hó 8-ik napjának délelőtti 10 órákor Ujjpest községháza II. em 59. ajtó alatt megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 210 korona készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az érvényben levő magy. kir. igazságügyminiszteri rendeletekben kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Ujjpesten, 1902. évi október hó 18. napján.

Az ujjpesti kir. bíróság mit tkvi hatóság.

Keserü
kir. bíró.

Irodai gyakornok

vagy fiatal irodista nálunk
azonnal felvétetik.

Weisz József és Samu
Ujjpest, Árpád-ut 14. sz. alatt.

Üzlethelyiség-változás.

Van szerencsénk Ujjpest n. é. közönségének b. tudomására adni, hogy a Templombazárban 30 év óta fennálló

kézmű-, rövid-, divatáru, valamint női, férfi és gyermek-confectio-üzletünket megszüntettük

és azt az István-téren saját házunkban levő üzlethelyiségünkben

— a mai kor igényeinek minden tekintetben teljesen megfelelően berendezve — áthelyeztük.

A n. é. közönségnek eddig belénk helyezett bizalomért köszönetet mondva, kérjük azt az új helyiségünkben is reánk átruházni, a hol főtörekvésünk oda fog irányulni, hogy a tisztelt vevőinknek a legjobb minőségű áruzeinkkel a lehető legmérsékeltőbb árban pontos és jó kiszolgálást biztosítsunk.

Kiváló tisztelettel

Fuchs Testvérek.

4-4.

Karácsonyi és ujévi
alkalmi ajándékok.

A legjobb, legizlésebb **órák, ékszerek, arany- és ezüst-áruk, 13 próbás ezüst evőeszközök** a legmérsékeltőbb áráért a legnagyobb választékban

 részletfizetésre is!

Kaphatók Ujjpest legrégibb és legsolidabb óras- és ékszer-üzletében:

Deutsch Zsigmondnál

Főüzlet: Ujjpesten, Árpád-ut 20. sz.
Fióküzlet: Kemény Gusztáv-utca 1. sz.

5-5.

Fuchs Antal és József
kő- és könyvnyomdája

Ujjpest, István-utca 9. sz.

Ajánlkoznak a könyvnyomdai szakba vágó munkák szabatos, gyors és pontos elkészítésére a legjutányosabb árák mellett.

Elvállalnak hirdapok és művek minden nyelvben, körlevelek, táblázatok, esketési, gyűlési és egyéb meghívók, gyászjelentések, községi, ügyvédi és minden más hivatalbeli, kereskedelmi és egyetbeli nyomtatványok, szállítólevelek, falragaszok, vonalzott üzleti könyvek, folyóiratok stb. stb. a legmérsékeltőbb árákon való elkészítését.

Előfizetési árak:
 egész évre 8 kor., félre 4 kor.,
 negyedévre 2 korona.
 Egyet szám ára 16 fillér.
 Iratlapok márcszi...

A lap megjelenik minden het-
 törtétökön.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 ha a lap szellemi részét illető
 közvélemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.
 Adóhivatal: István-utca 9.
 ha a lap anyagi részét illető köz-
 vélemények küldendők.
 Kiadóhivatal: FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVŐ KÖZÖNSEGÉNEK HETILAPJA.

A vármegye ünnepe.

Ujpest, január hó 8-án.

Ünnepre készül a vármegye!

Ünnepelni fogja szeretve tisztelt alispánját: *Beniczky Lajost*, a ki immár egy negyed századot töltött el a közszolgálatban.

Aki Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegyének a történetét ismeri, az igen jól tudja, hogy e történetnek számos fényes lapja van s hogy e lapokon megszámlálhatatlan tények tanuskodnak a megye vezetőinek, a megye közönségének hazafiságáról, áldozatkészségéről, szabadságszeretetről, az alkotmányhoz való ragaszkodásáról és koronás királya iránti tántoríthatatlan hűségéről, de ritkán emlékeznek meg e történeti lapok a vármegyének olyan ünnepélyeiről, melyek egyes személyekkel állanak összefüggésben, melyek egyes egyének tiszteletére rendezettek.

Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye közönsége ugyanis csak a valódi, csak a nagy érdemek előtt szokta meghajtani tiszteletének a zászlaját, csak azokat szokta kitüntetni rokon-szenvével és szeretetével megajándékozni, kik a szívéhez nőttek, kik e szívnek dobbanását megértik, kik a vármegye szívével együtt éreznek, kik egész életüket önzetlenül a haza és vármegye javára szentelik.

Ez utóbbiak közé, a vármegye legjelesebbjei közé tartozik *Beniczky Lajos*

alispán is s ezért fogja a lap, amelyre a *f. é. január hó 12-iki ünnepély* leszén följegyezve, a vármegye történetében ama ritka, de annál fényesebb lapok számát szaporítani, a melyeken a vármegye ünnepei vannak az utókor számára megörökítve.

Beniczky Lajos, Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye alispánja.

A vármegye ezen ünnepén szívvel-lellekkel részt vesz a megye minden városa, minden községe és minden pusztája, mert *Beniczky Lajos* alispán huszonöt éves működése mindegyiknek az

előnyére, haladására és fejlődésére szolgált.

A vármegye ezen ünnepén, a megye minden lakosa őszinte lelkesedéssel kiált „Éljen-“t az ünnepelt alispán felé, mert *Beniczky Lajos* negyedszázados működése alatt senki előtt sem zárta el szívét, s mindenkinek hasznára vált az eszével, a jóakarattal s az igazság szeretetével.

A vármegye ezen ünnepén, nemcsak a köz, ontak, hanem az egész megyének tisztviselői, az ünneplők seregéhez csatlakoznak s áldást kívánnak a megye e vezérférfiának az életére, mert *Beniczky Lajos* alispán huszonöt évre terjedő szolgálati ideje alatt nemcsak példányképpül szolgált nekik a buzgó munkában, a közjóért való fáradozásában, a kötelesség teljesítésben, hanem szerető hivataltársuk s atyailag gondokodó főnökük volt mindenkori.

A vármegye ezen szép ünnepéhez, kettős örömmel, páratlan lelkesedéssel csatlakozik Ujpest községe, Ujpest közönsége s minden társadalmi osztálya: mert *Beniczky Lajos* alispán jóakarattal, igazságosságát, lelkének és szívének nemességét a mi községünk, s mi ujpestiek élveztük az elmúlt negyedszázad alatt a

legközvetlenebbül s legtöbbször. Ujpest örömeinek és lelkesedésének csak szerény kifejezése az a csekély ajándék, melylyel a vármegye ünnepén együttesen és külön elébe járulunk, sok-

A hátás tanítványok hangversenye.

Mesélhetnek nekem ezután akár az ókori, akár a legújabb kori kabbalisták amit akarnak és amennyit akarnak. Egyetlen egy szavuknak sem adok hitelt.

Szegre akaszthatják a tudományukat, akár az Ujpesti „Ellenzéki Ujság” a politikáját.

A 3-mas szám a legszerencsésebb szám az összes számok között. Az 1903-ik év január havának 3-ik napja arany betűkkel lesz az ujpesti hangversenyek történetében megörökítve.

Az Akadémia legnagyobb szótárában sincs olyan szó, amelylyel ennek a hangversenynek a sikerét kellően ki lehetne fejezni.

Huszonhét év óta jelen voltam Ujpest minden valamire való hangversenyén, bálján, színielőadásán, tánc- és nyári mulatóságain, sőt mi több, magam is rendeztem néhány sikerült vigalmat abban a régi jó időben, mikor még a forintokat is könnyebben adtuk ki, mint ma a filléreket, s Dr. Hédervári Soma urambátyám fiatalos hévvel

még a cilindere belőse mögül is „felülfizetéseket” rázott ki a szép asszonyok édes mosolyára, de — ilyen nagyszámu közönséget, mint január 3-án a Közművelődési kör helyiségeiben, még soha sem láttam együtt, egy rakáson.

Nos igen, egy rakáson!

A „szinültig” „esordultig” „zsufolásig” megtelt, nem felel meg a valóságnak.

Férfi, asszony, fiatal ember és leány, akár csak a fiúmei heringek a trieszti hordóban, úgy szorongtak egymás hátán s préselték ki egymásból az izzadság illatos olaját.

Még országgyűlési képviselőnk *Wolfner Tivadar* is kénytelen volt az egyik zongora derekának a hajlásába lapulni, csak úgy jutott számára hely a teremben.

Hasztalan szölitették föl a rendező-hölgyek apródjai az urakat, „hogy keljenek föl és adják helyet a hölgyeknek”.

Hasztalan kívánták, „hogy a hölgyek bevonulása szempontjából sziveskedjenek az urak kivonulni!”

Arról a pontról és helyről, amelyet valaki 7 és 8 óra között elfoglalt, nem volt képes 12 óráig, vagyis a hangverseny végéig mozdulni.

A „melyen tisztelt hátrább állók” mögött újabb és újabb sorfalak állottak, s kilencz óra körül olyan esontolvasztó hőség uralkodott az összes termekben, hogy a podagra, eszű, rheuma és köszvény eszeveszetten me-

nekült ki azon tagokból, amelyeket eddig egész kényelmesen kinozott.

Nyolcszáz emberi lény összegyűjtése olyan helyiségekben, amelyek négyszáz ember befogadására is alig elégségesek: a balvégzetnek valóságos kihívása.

Hogy a esupa hölgyekből álló rendezőség, nem gondolt az eladott belépti jegyek száma és a helyiség befogadó képessége közötti aránytalanságra: azon több oknál fogva egy esepet sem esodálkozunk, de igenis esodálkozunk rendőrségünk fölött, amely ezt a túltömöttséget meg nem akadályozta s eltűrte.

Csakis a 3-mas számnak köszönhető, hogy senki sem ájult el, hogy senki sem sikojtotta el magát, hogy pánik nem keletkezett, mert ha keletkezik, akkor isten a megmondhatója, hogy mi történt volna, hogy hányat tapostak s tiportak volna el az ijedt menekülők.

S vajjon ki lett volna akkor felelős a nagy szerencsétlenségért?

A rendező hölgyek vagy a rendőrség?! Szerintünk mind a kettő, de *első sorban a rendőrség!*

Reméljük, hogy jövőben, a családapák és anyák, nemkülönbén a mindkét nembeli ifjúság életbiztonságát, nem fogja rendőrségünk a kedvező véletlenre, a szerenese számokra bízni s a rendező bizottságoknak *csak*

kal becsebb és értékesebb, mert őszinte és közös azon kívánságunk, hogy az egek Ura, *Beniczky Lajos* alispánunkat, a haza, a vármegye, községünk javára és becses családjá boldogítására még sokáig, nagyon sokáig éltesse s vármegyénk élén egy újabb negyedszázadon át egészségben megtartsa.

Brankovics György.

Kamarazene.

A művészetek tudományának egy teljesen különálló, legszebb, legtökéletesebb, de egyszersmind legnehezebb fajtát képezi a kamarazene, nemcsak formai tartalmánál fogva, a mennyiben rendszeren 4 tételből álló organikus egészet képvisel, hanem belső elrendezése, harmonizálása, az egész műnek thematicus földolgozása és főleg hangszerelése által is.

A classicus zenének ez a legkimagaslóbb és legkiválóbb műfaja, melyet a legelőkelőbb zeneszerzők kultiváltak, így Beethoven, Haydn, Mozart, Cherubini, Schubert, Mendelssohn, Bocherini, Rubinstein, Brahms, Dworzák, Raff stb. Volkmann volt szerintem az utolsó classicus.

A kamarazene fejlesztése és megalapítása körül különösen Haydn-t illeti a legmagasabb elismerés, ki e téren hervadhatlan babérokat szerzett úgy is mint uttörő, (bár előtte Bittersdorf írta az első vonósnégyest) valamint opus számainak sokasága által is. Haydn tehát a vonósnégyes és strieto ensu kamarazene atyamestere; nem kevesebb mint 83 quartettjeinek opus száma; irt ezenkívül sonátákat vonós- és zongoratriókat, melyek mind a kamarazene kategóriájába tartoznak. Symphonikus műveiről, programzenei kompozícióiról, melynek a 4 évszak, a teremtés stb. dalai és megzenésített egyéb dolgairól, itt meg sem emlékezem, messze vinne azok regisztrálása és tárgyatól messze eltérnék — egyet azonban nem hagyhatok említés nélkül t. i. azt, hogy ő volt a legproductivabb zeneszerzője a világnak; összes opus számai meghaladják az 1300-at!

De most tárgyunkra.

Ha definiálni tudnám mi a kamarazene, azt mondanám, hogy egy solitár gyémánt, a kohinor, vonóshangszerekre alkalmazva!

Shakespeare megzenésítve, Dante paradicsoma dalban, énekben elzengve, Homerosz Iliásza, Vergil ódáit, de nem emberi hangok, hanem vonóshangszereken előadva.

Legszebb zene kétségkívül az emberi hang. Valamint a csodás isteni természet úgy alkotta az emberi hangot, hogy az magasságban és mélységben különböző modulációkban, karakterének bizonyos hangfestésére alkalmazható, ép úgy midőn alkotásának ezen művészi kincsét, a hangot megszólaltatta, már az őszhang — harmonia — remegtette meg az egész természetet a tengertől a bércezig, hatalmas erejével és csodás varázsával együtt, mely az emberi szív és lélek legelőrejtettebb idegszáleit is rezgésbe hozta; meg volt tehát a sopran, alt, tenor és bassus, a quartettnek e lényeges 4 alkatrésze.

No most képzeljük az emberi hang e 4 féleségét átvive a vonóshangszerekre, meg van az első, második hegedű, mely hegedű (viola vagy brácsa) és a gordonka. (Violoncello.) Csodás varázsereje e 4 hangszernek az emberi hangnak utúnzásában rejlik és csak oly tökéletes összeállításban mint az emberi (női és férfi) hang.

Hanslik, a híres zenekritikus, a bécsi egyetemen az aesthetika tanára így definiálja a vonósnégyest: Négy komoly ideális művészlélek sok éven át tartó fáradhatlan és ernyedetlen együttes működésének eredménye; nem egyéb az — írja többek között — mint egy titkos zenei szövetség (Musikalischer Geheimbund), melyben nincs alárendelés, egyedül csak engedékenység! Itt megszűnik a művészi egyéniség, csak az egész műnek való ideális interpretálása, a közreműködés a főcél; senkinek sem szabad előtérbe lépni ha csak a szerző külön erre föl nem jogosítja. — mintha egy ember játszanék pl. harmoniumon, hol átvéve, hol átadva a szólamot, beleilleszkedve a harmóniába, rajongó szeretettel és buzgósággal kezelve hangszerét a kis zenei köztársaságban, egy pillanatra sem felejtkezve el az ideális célról, a műnek mint olyannak zenei fölépítéséről, hozzájárulva legjobb tudásával és akaratával, művészetével és — lelkével! „Egy szív, egy lélek” ez a quartettista motója s ha ezt megtartja, célját elérte!

A múlt század 60. és 70-es éveiben a Florenczi négyes társaság (Jean Becker,

Masi, Chiostrri és Hilperth) tünt föl fenomenális tökéletességével a láthatáron, mint egy üstökös csillag az égen, hogy megvilágítsa a legnagyobb zeneköltők műveit a nap aranyfényében! Napjainkban a berlini Joachim mester hazánkfia által alakított vonósnégyes társaság és az annyit emlegetett eseli vonósnégyes uralja a helyzetet közép Európában, amely közé méltóan beleillik a mi Hubay-Popper quartettünk, amely ma már a tökélynek olyan magas fokán áll jelen összeállításában, hogy valóban büszkeséggel tekinthetünk rájuk és hogy e nemes versenyben nem utolsók, az szent meggyőződés. Az összjáték csak úgy duzzad az erőttől és oly tökéletes, oly szép, minden erős művészi önmegtágadással párosult, csak a nemes czél lebegve szemek előtt; ehhez járul még hangszereiknek csodás varázsa; Hubay Jenő e kitűnő művészlélek egy sirénhangu Stradiuvarius fénykorából eredő hegedűn játszik, Kemény 2-od hegedűs egy Guarneriust kezel partneréhez méltóan alkalmazkodva; Szerémi, a felejthetlen Eldering Brahm méltó utódja, egy ideális mély hegedűt játszik, mely a híres Maggini mester műve; gyönyörűen közvetít a hegedűk és gordonka között, alig venni észre hol veszi át egyik a másiktól a skálát vagy motívumot, míg a nagy mester Popper Dávid egy fényes Hyeronimus Amati Cellon játszva tartja vállain mint egy dóriai oszlop a classicus Pantheon esarnokivezetét!

Mily fényes előkelő művészi társaság!

Hangszereiknek ára körülbelül 100.000 koronára van becsülve!

Miután az újpesti közönségnek e hó 23-án egy fényes kamara-zeneestélyt lesz alkalma élvezhetni, időszerünk tartottuk e kis elmefuttatást a közönségnek szájízeltől közölni. A község előjáróságának áldozatkész, minden jóért és szépért lelkesülő jóindulatából, ezen zenedei kamara-hangverseny a község dísztermében lesz megtartva, melyért fogadja e helyen, a tisztelt főjegyző ur, kegyességeért az egész művelt közönség és a zenede minden tagjának forró köszöntét. Honor cui honor!

Előadásra kerül Mozart híres Clarinet Quintettje, melynek főszólamát Hikisch tanár ur, az opera első solistája és a zeneconservatorium tanára szívességből játsza, tekintve a nemes czélt, a zenede iskolaalap

amnyi belépti jegyet enged kibocsátani, amennyi személyt a kitűzött helyiség befogadni képes.

És most térjünk át a hangverseny szellemi részére.

A műsor első pontját, néhai Gallauner Lujza volt növendékeiből alakult női karnak az előadása képezte. E női kar egy „Ziprus ág” című négyzólamú műdal adott elő, melynek szövegét dr. *Varázséji Béla* írta, a dallamát pedig ifj. *Erkel Sándor* szerette.

Az alkalmi szöveg hangulatteljes, a dallam komoly és ünnepi s a női kar éneke mind a négy szólamban erőteljes, összhangzó volt.

A női kar után *Schiffer Adolf* az orsz. zeneakadémia tanára játszotta el Molique „Andante”-ját és Popper „Spanyol tánczát” művészileg kezelt gordonkáján. A tapsoló közönség kívánságára magyar dalokkal is megtoldotta előadását s ekkor már nemesak a bravuros játékát, hanem magyar érzését is megbámultuk és megéljenzettük.

Dióssyné Handel Berta, a m. kir. opera tagja s a művészet egén Ujpest ragyogó csillaga, először a „Mignon” románczát és Dansa „Si tu m'aimais” dalát; — másodszer egy német klasszikus éneket és a „Carmen” operából egy dalt adott elő azzal a tisztá, zengzetes, s erőteljes hanggal, melylyel egy évtized óta fogva tartja s még mindig elbűvöli a székesfőváros dalkedvelő közönségét. Hogy mind a két esetben viharos tapsokat aratott, hogy műsorát meg kellett toldania, az magától érthető.

Dióssyné Handel Berta énekét és Schif-

fer gordonkájátékát *Erkel Gyula* az orsz. zeneakadémia tanára kísérte zongorán a nála megszokott jelességgel, s az elismerés tapsaiból őt is megillette egy jókora rész.

Most *Márkus József* író társunk felolvasása következett volna, hogy ha ki jött volna. *Márkus József* azonban maga helyett kiküldte elbeszéléseinek az egyik diskotettjét s abból *Kacsér Vilmos* olvasott föl valamit. Hogy mit, azt csak az első sorban ülők hallhatták, de a többiek nem.

A közönség azt várta, hogy *Márkus József* a költészet fénysugaraival felelevenítse néhai Gallauner Lujza emlékét, azután ragyogó színekkel lefesti a szívnek hála- és kegyelet érzetét, mely itt a növendékek által oly fényesen nyilatkozott meg, végül pedig néhány hatásteljes vonással bemutatja a felállítandó emlékművet, egy szóval arany keretbe foglalja az egész hangversenyt.

E helyett azonban kaptunk egy félig pikáns novelleltet, amely semmiképen sem illett bele a kegyeletes hangverseny műsorába s amelynek a felolvasó gyöngé és monoton hangja még sötétebb alapszint kölcsönzött.

A fényes műsornak valóban ez a felolvasás volt az egyedüli sötét pontja.

E sötét pont után *Najac* egy kedves vigjátéka a „Fal tövében” című következett, melyben lisznyai *Szabó Blanka* remekelt, üde, természetes, s a kissé hamis zárdabéli növendéket pompásan alakító játékával. Az ember alig hitte el, hogy ez az első nyilvános szereplése, oly otthonias volt a nagy

közönség előtt a kis színpadon. Jól és ügyesen játszott partnere *Nagylaki György* is, a ki méltán osztozott véle az elismerés jeleiben.

A vigjáték után *Erkel Sarolta Liszt* Ferencz „Magyar ábrándját” adta elő zongorán igazi művészi temperamentummal s a halhatatlan zeneköltő ábrándos szívének, érzelmeinek helyes kifejezésével, erejével s bámulatos technikájával. A zongora művésznőt *Fodor Ernő* zongoraművész kísérte egy másik zongorán. *Fodor Ernő* fiatal kora dacára már is előkelő helyet foglal el a művészvilágban s jeles játékát hallva, nem esodáljuk, hogy a hangversenyző művésznők oly nagy előszeretettel viszik magukkal művészi körutjaikra.

Az éljenzés s a tapsok elhangzása után *Deutsch Aranka* lépett az emelvényre s Manuelnek „A ruha” című költeményét szavalta el kitűnő felfogással, kifogástalan hangsúlyozással és olyan hangfestéssel, amely mindenkit kellemesen meglepett. Az elismerést méltán megérdemelte.

A hangversenyt a „Petőfi Hortobágyon” című melodráma zárta be, melyet *Feiszinger* Etelka zongora- *Stadler* Vilma cimbalom és *Biernstek* Ede hegedű kísérete mellett *Winternitz Ilonka* szavalt el nagy hatással. Hatalmas hangjával, nyugodt temperamentumával s pompás előadó képességével mindvégig kifogástalanul uralkodott a melodráma költői anyaga és a zenei kíséret fölött. Hogy a zenei kísérők összesen és egyenkint teljesen megfelelték nem könnyű feladatuk-

javára! Továbbá Hazueka Schnegon Erzsi urhölgy énekel Erkel Gyula főzeneigazgatónk zongorakiséréte mellett Ponchielli „Gioconda“ operájából egy remek áriát. Végül Jadossohn zongora quintettje zárja be az estélyt, melyben a zongora partit a kitűnő kamara zeneművész: Olgyay Kálmán fogja játszani, kinek fölséges diszerét előkelő játékában már oly sokszor volt az ujbpesti zenekedvelő közönségnek alkalma gyönyörködni.

A viszontlátásra!

Aesculap.

H I R E K.

— **Pestmegye közgyűlése.** Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye törvényhatósági bizottsága január 12-én kezdi meg az 1903. évi első közgyűlését. Az első nap kizárólag a köztisztviseltek és szeretetben álló alispán: *Beniczky Lajos jubileumának lesz szentelve.* Másnap folytatják a közgyűlést s ennek a napnak a tárgysorozatán a következő főbb ügyek szerepelnek: Az alispán évnegyedes jelentése. — A számonkérő-szék jelentése. — A gödöllői járás főszolgabírájának a jelentése az iránt, hogy Kossuth Lajos emlékére közteret neveztek el. — A közigazgatási bizottságba öt tag választása. — A bíráló-választmány, a közegészségügyi bizottság, az állandó választmány s az utakra és vasutakra felügyelő-bizottság újból való megalakítása. — A pénzügyminiszter leírata az egyesített állampénztárnak és számvevőségnek a vármegye székházában való elhelyezése tárgyában. — Pestmegye Gazdasági Egyesületének 1903. évi költségeloirányzata. — Az egyes községek számadásai és költségvetései.

— **Az ujbpesti kir. járásbírósg múlt évi ügyforgalmi és tevékenységi kimutatása.** Az ujbpesti kir. járásbírósghoz az 1902-ik évben december hó végeig összesen 11.161 ügy érkezett. Ebből elnöki ügy: 54. Sommás per: 2544. Egyezségi ügy: 1. Fizetési meghagyás iránti ügy: 383. Örökösödési ügy: 221. Örök. és hagyat. bizonyítvány iránti ügy: 3. Anyakönyvi ügy: 22. Végrehajtási ügy: 2191. Polgári megkeresés: 237. Polgári vegyes ügy: 699. Vétség és kihágási ügy: 1621. Vizsgálóbírói ügy: 6. Büntető-ügyi megkeresés: 128. Büntetőügyi vegyes ügy: 97. Telekkönyvi ügy: 2954.

Az év végén *foljamatban maradt*: 1053 ügy és így *elintéztetett* összesen: 10.108 ügy. Ezenkívül:

Az eln. letétnaplóban bejegyeztetett 291 tétel.

A bírói letét nyilvt. naplóban bejegyeztetett 647 tétel.

Telekkönyvi bevezetés foganatosítottat 4086, még pedig 6376 telekjegyzőkönyvben.

nek, arról eléggé tanuskodott az a meg-megújuló tapsvihar, amelyben *Winternitz* Honkával együtt részesültek.

A zenekísérők közül ki kell különösen *Feiszinger Etelkát* emelnem, aki Keserű Balázné Illek Margit visszalépése következtében, csak néhány nappal a hangverseny előtt vállalta el a zongorakiséréteket s egy-két próba után nagyszerűen megfelelt feladatának.

Hangverseny után egy olyan kavarodás következett, amelyhez csak tavaszi árvíz idején a jégzajlás hasonlítható!

A hangversenyteremben fuldoklók ki szerettek volna kijutni a melléktermekbe, ezek azonban szintén tömve valának.

Ember-ember hátán igyekezett részt a terített asztalok, részint a ruhatár felé.

A terített asztalokat azonban, még a Dióssyné Handel Berta számára lefoglalt asztalt is, úgy körülülték, hogy a fardat s ünnepelt művésznő számára a nyolcz szoba egyikében sem jutott seholy hely s így éjfélkor egy korty ital, egy falat kenyér nélkül volt kénytelen kocsira ülni s eltávozni.

Az „Árpád kávéház“ tulajdonosa a jó Török, kezét tördelve nözte az emberáradatot, amely mind enni és inni kért, de nem volt se elegendő pincér, se elegendő étel, se elegendő ital.

A ritka jó termést — nem bírta learatni.

Hát még a ruhatár?!

Az előtte és benne folyó küzdelemtől csak *Kulifay* rendőrfogalmazó tudna hü ké-

Az elkészített tkvi. kivonatnak száma 1151 A kir. közjegyző helyett teljesített óvás felvételek és közlések száma; 10; az aláírás hitelesítések száma: 11.

A kir. közjegyzőnek adott megbízások száma: 427. Ezek közt örökösödési ügyre vonatkozó 240.

A bírói végrehajtókna adott megbízások száma 3990. Ezek közt ingatlanok árverése: 121; ingók foglalása és becslése: 2051; ingók árverése: 1442.

Ha tekintetbe vesszük, hogy az 5 bírónak segédszemélyzete egész éven át csak 3 aljegyzőből és 2 joggyakornokból állott és hogy a rendszeresített állások közül az egyik albirói állás 17 — a másik albirói állás 66 napon át nem volt a múlt évben betöltve: az ujbpesti kir. járásbírósg munkásságáról a fenti számok oly fényes tanubizonyosságot tesznek, hogy mi csak kötelességünk teljesítjük akkor, amidőn járásbírósgunk vezető kir. táblabírója *Cserba Ferencz* iránt, továbbá az albirák s a járásbírósg minden tagja iránt a legőszintűbb elismerésünknek a saját utján is őszinte kifejezést adunk.

— **A Dunapart használati jogának elvesztése tárgyában,** a gróf Károlyi Sándor ellen folytatott kártalanítási pörben f. hó 7-én döntött a Curia. Ismeretes dolog hogy a budapesti kir. törvényszék 1901. június 27-én 315.917 K. kártalanítási összeget ítelt meg Ujbpest községnek. Ez ítélet ellen gróf Károlyi felebbezzel élt s a kir. tábla elutasította még a keresetösségi jogát is a községnek. *Most a Curia,* a kir. táblával szemben, *megállapította a község keresetösségi jogát* s az összes iratokat vissza küldte a kir. táblához, hogy a törvényszék ítélete alapján állapítsa meg a kártalanítási összeget. Így tehát nem szenved többé kétséget, hogy a kártalanítási összeget Ujbpest községe gróf Károlyi Sándortól meg fogja kapni.

— **Petőfi-ünnepély** volt f. évi január hó 4-én a Colosseumban, a hol az iparos-munkások és családtagjaik igen szép számban jelentek meg, a nagy költő emlékének a tiszteletére. Az emlékbeszédet ez alkalommal lapunk fel. szerkesztője *Brankovics György* tartotta. Utána *Sipos Zoltán* „Esze Tamás“-t mutatta be Kurucz Feja Dávidból, *Gyulai Árpád* a „Második asszony“ ezimű költeményt szavalta el; *Weisz Etel* „A levél“ ezimű magánjelenetet adta elő s végül *Tihanyi Kálmán* „A rab“ ezimű költeményt elszavalásával zárta be az ünnepélyt. F. hó 11-én *Endre János* az Iparos munkások képzésére alakult helyi bizottság titkára tart előadást s *Hidy Irén* és *Gyulai Árpád* közreműködése mellett „A mézes hetek“ cz. I felv. vígjáték kerül színpadra.

— **Áthelyezés.** A válás- és közoktatásügyi miniszter *Benedek Sámuel* központi szolgálatra berendelt állami elemi népiskolai

tanítót jelenlegi minőségében az ujbpesti állami elemi népiskolához áthelyezte.

— **Az ujbpesti ker. és iparos ifjak önművelődése köre** folyó évi január hó 11-én, vasárnap d. u. 2 órakor tartja X-ik évi rendes közgyűlését a Széna-téri állami elemi népiskola épületében. Tárgy: titkári s pénztári jelentés, felmentvény megadása, tisztikar választása és indítványok. Kéretnek a tagok ezuton is a pontos megjelenésre. Az elnökség

— **Pénzüntézeink közgyűlései.** Az ujbpesti kereskedelmi és iparbank r. t. folyó évi január hó 17-én d. u. 3 órakor tartja a saját helyiségében rendes évi közgyűlést. — Az ujbpesti takarékpénztár r. t. folyó évi január hó 18-án délután 3 órakor tartja a saját helyiségében rendes közgyűlést.

— **Adományok a községi népkönyha javára.** *Mauthner* Mihály gyártulajdonos 100 koronát és *Zorn Alajosné* háztulajdonosnő 50 koronát adott a község népkönyhájára. Az adományokért lapunk utján is köszönetet mond a fentnevezett emberbarátoknak a község előljáróságára.

— **Az „Ellenzéki Ujság“** papírosa 6 centiméterrel rövidebb és 3. centiméterrel keskenyebb lett újév napján, a cziméből pedig kimaradt ez a két szó: „függetlenségi politikai“ s csak annyi maradt, hogy: a „gödöllői választó kerület hetilapja.“ Hogy a választókerületnek micsoda lapja, társadalmi, közgazdasági, szépirodalmi avagy valami szaklapja? azt elfelejtették a lapon jelezni valaminthogy nem tartották szükségesnek az irány- és laptartalom-változatról az olvasóikat, előfizetőiket s a közönséget értesíteni, pedig ez nemesak szokás, hanem kötelesség is. Midőn az „Ellenzéki Ujság“ e mulasztását helyre pótoljuk egyszersmind sajnálatunkat fejezzük ki a fölött, hogy már ezután senki se esinál országos politikát Ujbpesten és senki se oktatja ki többé Ujbpestről a királyt, Széll Kálmánt és a többi rövidlátó kül-belkörös minisztereket és államférfiakat, miként kell az országot, a monarchiát kormányozni, a küll- és belügyeket vezetni. Ez pedig nagy baj, mert most már sokkal könnyebben fogja még *Lausdorff* gróf is *Nagy Péter* czár végrendeletét végrehajtani. (Ha... pszi! Szedő.)

— **Köszönet.** Az Atilla-utezai leányiskola tantestülete jegyzőkönyvileg köszönte meg *Goldberger* Mórné urnőnek azon jótékonyosságát, hogy a szegény leányok részére 100 darab téli kendőt adományozott.

— **A Kossuth-szobor bizottság.** f. évi február hó 17-én a Colosseumban nagyszabásu hangversenyt és táncszivalmat készül rendezni.

— **Eljegyzések.** *Kántor* Nándor brassói főreáliskolai tanár eljegyezte *Senyer Janka* kisasszonyt, *Udvardy* G. ujbpesti lakos m. leányát. — *Kohut* Mór újév napján eljegyezte *Pollák* Vilma kisasszonyt, *Pollák* Manó helybeli lakos leányát.

— **A kiengesztelt mult.** *Zala* (Ziegler) *József* orvosjelölt és *Siklós* (Sonnenberg) *Paula* folyó évi január hó 6-án tartották meg esküvőjüket a budapesti izr. templomban. A vőlegény s a menyasszony ama szenzációs pör révén szerepeltek a nagy nyilvánosság előtt, amelyben gyermekük el-emésztésével vádoltattak. A törvény akkor fölmentette őket s most a multat kiengesztelve, egy pár lett belőlük. A menyasszony tanuja a „Budapesti Hírlap“ szerint egykori védője *Dr. Káldor* Gyula, a vőlegényé pedig *Dr. Venetianer* Lajos főrabbi volt. Az esküvőt nagy közönség nézte végig.

— **Az Ujbpesti Munkásképző Egylet** Szilveszter-estélye kitűnően sikerült mult hó 31-én. A Colosseum nagytermét teljesen megtöltötte a közönség, amely nagy tetszéssel kísérte a műkedvelők előadását. A „Falu rosszá“-ban viharos tapsokat aratott esinos énekével *Biró* Józsefné (Fimur Rózsi) érzéseteljes játékával *Leszk* Gizella (Feledi Boriska) ügyes alakításával *Ruffy* István (Gonosz Pista). Jók voltak: *Rosenfeld* Aranka (Batki Teresi szerepben), *Leszk* E.-né, *Pasztosits* Mariska, *Rosenfeld* Janka, *Sztoján* Zsófia, *Barazzi* Gyula, *Jankovich* Endre, *Jankovich* Viktor (mint *Göndör* Sándor), *Rotter* Sándor, *Fröhlich* Péter, *Kiss* Károly, *Krumpholez* Lajos, *Hock* Vilmos, *Danka* József, *Takács* András, *Biró* József s *Báthory* János is. A „Rabszolgázadás“ ezimű drámában *Acsádi* Teréz, *Bella* István, *Blum* János, *Viadár* János és *Hock* Vilmos tün-tek ki jól felfogott alakításukkal. Az össze-

— lgy. —

vágó, kerekded előadás a rendezőnek: Feldstein Manónak az érdeme. A szünetek alatt mutatkozott be ez alkalommal először az egyesület dalkara, mely általános tetszéssel fogadtatott. Az előadást reggelig tartó táncz követte.

— **Jutegyi bál.** Folyó évi január hó 31-én az újpesti „Közművelődési kör”-ben a jutegyi tüzoltók- és munkások bált rendeznek. A zenét a cs. és kir. 44. sz. gyalogezred zenekara szolgáltatja. Belépti-díj: Előre váltott jegyek: Személyjegy 1 kor. 60 fillér, családjegy 3 korona. A pénztárnál személyjegy 2 kor., családjegy 4 kor. Belépti-díj tüzoltók számára egyenruhában 1 kor. A tiszta jövedelem jótékony célra fordíttatik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. A jutegyi bál igen szép multtal díszeszenek s a rendezőség most is mindent elkövet, hogy báljuk az idei farsang legsikeresebb mulatságai közé tartozzék.

— **Az Újpesti Torna-Egyesület** múlt év 27-én tartotta 19-ik évi rendes közgyűlését a Széchényi-kávéház nagytermében a tagok nagyszámu részvétele mellett. A titkári, pénztári, szertári és football-osztályi jelentések közül, különösen az utóbbi tett tanúságot az egyesület sikeres működéséről. E szerint az U. T. E. három football-esapattal kultiválta az elterjedt sportot és e csapatok a számtalan training mérkőzésen kívül 36 nyilvános matstchet tartottak, melyek közül 19-et megnyertek, 3 eldöntetlenül végződött és 14 vereséggel járt. A mérkőzések legnagyobb része természetesen a fővárosban folyt le, de községünkben is többször működött az egyesület, sőt két esetben a vidéket is felkereste. A jelentések egyhangu tudomásvétele után a felmentvény minden irányban megadatott és a tisztikarnak tevékeny működéséért köszönet szavaztatott. Majd Vágó Miksa eddigi ügyvezető elnök kitézte az új tisztikar választását, mely titkos szavazás után következő eredménnyel zárult: Elnök: Id. Benkovits Imre, alelnökök: Sonnenfeld Lajos és Vágó Miksa, választmányi tagok: Ausch Gyula, Balkányi Albert, Bolgár Jenő, Deutsch Jenő, Feldman Lajos, Freund S. Vilmos, Grünbaum Ede, id. Fürst Oszkár, Kada Arthur, Kertész Aladár, Kéméndi Ernő, Langfelder Ferencz, Pásztor Samu, Porzsolt Lajos, Gnassler Bernát, Rottenburg Gusztáv, Schwarcz Jenő, Vermes Sandor, Dr. Kálmán Odón, és Dr. Miklós Antal; választmányi póttagok: Dr. Berger Rezső, Földes István és Hazafi Odón. — Az új választmány f. évi január hó 5-én tartotta alakuló ülését Vágó Miksa alelnök vezetésével, melyen következőleg egészítette ki a tisztikar

kat, titkár: Pásztor Samu, jegyző: Kertész Aladár, pénztáros: id. Fürst Oszkár, ellenőr: Bolgár Jenő, szertáros: Grünbaum Ede, football-bizottság, elnök: Kéméndi Ernő, titkár: Langfelder Ferencz, tagok: id. Fürst Oszkár, ifj. Fürst Oszkár, Rottenburg Gusztáv — a három kapitány — és Balkányi Albert. Elnök azon kijelentésére, hogy Benkovits Imre magánelfoglaltságára való tekintettel nem fogadta el az elnöki tisztséget, elhalasztotta a választmány, hogy f. hó 12-ére esti 8 órakor elnökválasztó rendkívüli közgyűlést hív egybe, a melyre a tagokat ez uton ts meghívja. A magunk részéről az új választást nagyon szerencsésnek tartjuk és reméljük, hogy ez évben még fokozottabb buzgósággal fogja kitűzött célját megvalósítani, amit az elnyerendő népszegzeti sporttelep nagyon meg fog könnyíteni. (L. F.)

— **Jelmez-estély.** Az „Újpesti Táncszelvények” f. é. február hó 1-én a „Nemzeti” kávéház helyiségeiben az újpesti népkönyha javára jelmez-estélyt rendeznek. Kezdeté 1/2 8 órakor. Tíz órakor jelmez diszfelvonulás, a legszebb jelmez hölgy egy szép ajándékban részesül. Belépti-díj: Személyjegy 60 fill. Családjegy 1 kor. 20 fillér (1 ur 2 hölgy).

— **Az újpesti Közművelődési Kör** szilveszter-estélyén nevetve bucsuztak el az ő esztendőtlől s kaczagva üdvözölték az új évet azok, akik végig élvezték az estély műsorát. A nevetést Kovács Béla idézte elő, aki rigmusokban tartotta meg szilveszteri beszámolóját, melyben a klub életet eszteltes humorosan. Kaczagásra a „Brehm állatvilága” című dalműnek Sextettje szolgáltatott bőszéges alkalmat. Ebben a Sextetben Erkel Jenő, mint egy állatsereglet tulajdonosa, egy szamarat, disznót, kakast, baglyot, maeskat és kutyát mutatott be a közönségnek oly magyarizát kíséretében, amely még a megcsontosodott komolyságot is vidámságra hangolta s néhány jellemző szóval elárulta, hogy az uri társaságból ki rejlik az egyes állatok áleléje alatt. A műsor első és utolsó pontja között nagy élvezetet nyújtott Dr. Troján gondonkajátéka, aki Dr. Kiss Sándor kitűnő zongorakiséréte mellett Webernek „Felhívás keringőre” című művét adta művészi technikával elő, továbbá Hajdu Ilonka, aki érzelmentjes, tüzes ezimbalomjátékával újra pezsgésbe hozta azt a vért, amelynek hőmérséke a „Bál után” című monológ előadása alatt esaknem a fagypontra szállott alá. Ennek oka nem a pompás monológban, hanem Krasszner Irénke gyöngéjében rejlett. A műsor kimerítése

után táncz következett, melynek tartam erősen belenyult az új esztendő első napjának a reggelébe.

— **Sikkasztó takarékpénztári titkár.** Ki ne ismerte volna Újpesten a kis *Diekmann Gyulát*, az „Újpestvidéki Takarékpénztár” volt főkönyvelőjét? Ez a hivatalában mindig mogorva és hivatalán kívül mindig mosolygó ur, két év előtt a soroksári takarékpénztárnak lón a titkára, ahol alaposan vizsgálta a sváb urak bizalmával s 24,000 koronát sikkasztott el a takarékpénztár kárára. A rendőrség a takarékpénztár följelentésére letartóztatta Diekmannt s miután bűnét megvallotta, rögtön át is adta őt az ügyészségnek.

— **Tanítók sorsjátéka.** A Magyar Tanítók Országos Takaréka és Hitelszövetkezete ismételtan tanujelét adta annak, hogy a maga elé tűzött nemes célnak megfelelni kíván. A tanítók hitelgényeinek kielégítésében már eddigi is váratlan sikereket ért el. Újabban egy lépéssel tovább haladt és a magyar királyi pénzügyminiszteriumtól engedélyt kért és kapott, hogy a magyar tanítóság emberbaráti intézményei részére és az újságírók egyesülete segítő alapja javára tárgysorsjátékot rendezhessen. A sorsjáték előmunkálatai már megkezdődtek. Részletes tájékoztató január hó folyamán várható.

— **Az újpesti izr. iparos- és kereskedőifjak egylete** folyó évi január hó 18-án d. u. 2 órakor tartja rendes évi közgyűlését a következő tárgysorozattal: 1. Titkári jelentés. 2. Pénztári jelentés. 3. Ellenőr és számvizsgálói jelentés. 4. Könyvtári jelentés. 5. Tisztújítás. 6. Indítványok. Az egylet tagjait kéri az elnökség, hogy a közgyűlésen okvetlenül megjelenni sziveskedjenek.

— **Az „Egyenlőség”** című asztaltársaság, mely az István-téri Binner-féle vendéglőben tartja összejeveleteit, daczára annak, hogy csak nem rég alakult meg, Szilveszter napján 5 szegény gyermeket ruházott föl tetőtől-talpig téli ruhával.

Hegedű iskolára

tanítványokat magánórákra mérsékelt díjazás mellett elfogad:

Kálmán János

az újp. kath. legényegylet, az újp. kath. leány védegyesület, az újp. keresk. és iparosifjak köre és az újp. szervezett munkások karnagya. — Lakása: Beresényi-utca 10. sz.

Fuchs Antal és József

kő- és könyvnyomdája

Újpest, István-utca 9. sz.

Ajánlkoznak a könyvnyomdai szakba vágó munkák szabatos, gyors és pontos elkészítésére a legjutányosabb árak mellett.

Elvállalnak hirdapok és művek minden nyelvben, körlevelek, táblázatok, esketési, gyűlési és egyéb meghívók, gyászjelentések, községi, ügyvédi és minden más hivatalbeli, kereskedelmi és egyletbeli nyomtatványok, szállítólevelek, falragaszok, vonalozott üzleti könyvek, folyóiratok stb. stb. a legmérsékeltébb árakon való elkészítését.